

Generelt synes jeg, at de kritiske bemærkninger og en stor del af den debat, der har været i dag, meget har drejet sig om det, man måske snarere kan kalde – selv om jeg indrømmer, at man ikke sådan kan adskille tingene helt – en kritik af nogle af de socialpolitiske aspekter, snarere end de egentlige familiepolitiske aspekter. Indrømmet: Tingene hænger jo sammen et eller andet sted, men jeg synes måske nok, at der fra nogle sider er blevet malet et billede af Danmark som en socialpolitisk jammerdal, og det er måske nok et lidt overdrevet billede, nogle forsøger at mane frem. Ikke mindst synes jeg jo nok, at flere af de socialdemokrater, for ikke at tale om alle de socialdemokrater, der har deltaget i debatten, har haft en noget sur tilgang til livet i Danmark.

Jeg synes ikke, at Socialdemokraterne skal være så sure. Det er måske vinteren, der har grebet Socialdemokraterne lidt, og at man derfor er kommet i en lidt sur stemning. Jeg ved ikke, hvad det er, der præger Socialdemokraterne, men den der sure tilgang til tingene synes jeg ikke der er nogen grund til. Op med humøret! Der er jo mange ting, der går godt i Danmark, og det skal man glæde sig over. Der bliver taget mange familiepolitiske tiltag, som man kan glæde sig over, men det er, som om den sure stemning har bredt sig lidt hos Socialdemokraterne. Det synes jeg er lidt ærgerligt for debatten.

Jeg skal som sagt vende tilbage til nogle af de konkrete aspekter.

Det er jo faktisk første gang, en regering fremlægger en samlet familiepolitisk redegørelse, og det synes jeg da i sig selv er noget, man skal glæde sig over. Flere har jo også sagt, at det er godt, at debatten er rejst. Det er da også mig selv, der har bedt om at få den her debat i dag, fordi jeg gerne vil have en debat med Folketinget om den samlede familiepolitik, og derfor er jeg selvfølgelig også selv ude om de kritiske bemærkninger, der er kommet, og dem vil jeg også kommentere på et lidt senere tidspunkt.

Det er sådan, at familien faktisk får en stigende betydning. Vi lever jo i en verden af forandring og usikkerhed, og det præger mange ting. Vi oplever terror og naturkatastrofer; vi lever i en globaliseret verden, hvor vi hver dag bliver bombarderet med nyheder og mange valgmuligheder, og forandringer sker hurtigt. Det er en foranderlig og urolig verden. I sådan en verden får det nære og det kendte og det trygge for den enkelte en stadig større betydning, og for mange indebærer familien netop alt det. Familien er jo

den sikre base. Man fødes ind i en familie, man vokser op, man præges, og man knytter stærke bånd i sin familie.

Familien har stor betydning, både for den enkelte og for samfundet. Som politikere må vi forholde os til den betydning, som familien har, og også forholde os til, hvordan vi bedst muligt kan sikre, at familierne i Danmark trives og er så stærke som muligt. Og regeringen har jo netop med oprettelsen af et familieministerium anerkendt familiens betydning i Danmark – et ministerium, som i bredden beskæftiger sig med familiernes hverdag og familiernes daglige udfordringer.

Kl. 19.45

Regeringens familiepolitik har til formål at styrke familierne. Stærke familier er en forudsætning for trivsel og vækst. Men det er vigtigt at understrege, at familiepolitik ikke handler om – i hvert fald ikke for regeringen – at definere, hvordan den danske familie skal indrette sig selv og sit liv, for det skal familierne selv afgøre. Politikere og offentlige myndigheder skal respektere den personlige frihed og det personlige ansvar for de valg, man tager. Vi skal ikke umyndiggøre familierne, tværtimod skal familierne have frihed til at forme deres eget liv og træffe deres egne valg.

Med det følger selvfølgelig også et ansvar. Den enkelte og familien har selv et ansvar for at skabe et velfungerende liv, men rammerne skal være til stede, og de skal være ordentlige, så familierne kan træffe oplyste valg om, hvad der er det rigtige for dem.

Vi skal sikre, at familierne er rustede til at klare de udfordringer, de møder i hverdagen, og de knubs, som livets vej jo også giver os alle sammen. Derfor er det, jeg kalder familiernes robusthed, vigtigt.

Familiepolitik handler jo om mange ting. Vi skal bl.a. sikre, at når familier bliver ramt af voldsomme brud, arbejdsløshed, dødsfald og andre ting, så sættes familiernes robusthed ikke over styr, men bliver genopbygget. Og der skal det offentlige naturligvis yde en hurtig og effektiv og ordentlig hjælp ved siden af den hjælp, man kan få fra sit eget netværk i familien.

Men familiepolitik handler jo ikke bare om de alvorlige brud, den handler jo også om de overgange, der er i ethvert liv, overgange fra den ene rolle til den anden rolle, fra dagtilbud, måske børnehaven, til skolen og lignende overgange. Familiepolitik handler om familiernes hverdag,